

NHẬP MÔN LẬP TRÌNH KHOA HỌC DỮ LIỆU

Bài 5: Ngôn Ngữ Lập Trình Python (4)

Nhắc lại kiến thức bài trước

- Kiểu dữ liệu tuần tự: là kiểu dữ liệu cho phép xử lý dữ liệu bằng cách xử lý từng-phần-tử-con-một
- Danh sách (list): dãy các phần tử, khai báo bên trong cặp ngoặc vuông, nội dung có thể thay đổi
- Hàng (tuple): dãy các phần tử, khai báo bên trong cặp ngoặc tròn, nội dung cố định (không thay đổi)
- Range (miền): có thể xem như một dạng tuple đặc biệt gồm các số nguyên, chuyên dùng cho lặp for
- Chuỗi (str): một dạng tuple đặc biệt gồm nhiều chuỗi có độ dài 1 ký tự

Nhắc lại kiến thức bài trước

- Các kiểu dữ liệu này có chung đặc điểm:
  - Bản chất là các đối tượng, được viết một cách tự nhiên
  - Rất nhiều phương thức hỗ trợ việc xử lý
  - Sử dụng chung 2 hệ thống chỉ mục (âm và dương)
  - Sử dụng chung kĩ thuật cắt lát (bằng chỉ mục)
  - Sử dụng chung 3 phép toán: +, *, in
- Chuỗi có rất nhiều kĩ thuật định dạng nội dung
- List và Tuple có thể được tạo bằng comprehension
- Nhiều hàm dựng sẵn (built-in) xử lý các kiểu dữ liệu này: len, max, min, all, any, filter, sorted, sum, zip,...

Nội dung

- 1. Set (tập hợp) và Frozenset (tập hợp tĩnh)
- 2. Dictionary (từ điển)
- 3. Module và Package
- 4. Bài tập

Phần 1

Set (tập hợp) và Frozenset (tập hợp tĩnh)

Mi

Giới thiệu và khởi tạo

- Set = tập hợp các đối tượng (không trùng nhau)
- Khai báo trực tiếp bằng cách liệt kê các phần tử con đặt trong cặp ngoặc nhọn ({}), ngăn cách bởi phẩy

```
>>> basket = {'apple', 'orange', 'apple', 'pear'}
>>> print(basket)
{'orange', 'pear', 'apple'} # xóa trùng nhau
```

Tạo set bằng constructor

```
s1 = set([1, 2, 3, 4]) # {1, 2, 3, 4}
s2 = set((1, 1, 1)) # {1}
s3 = s1 - s2 # {2, 3, 4}
s4 = set(range(1,100)) # {1, 2, 3,..., 98, 99}
```

Khởi tạo

Tạo set bằng set comprehension

```
# a = {'r', 'd'}
a = {x for x in 'abracadabra' if x not in 'abc'}
```

 Set không thể chứa những đối tượng mutable (có thể bị thay đổi), mặc dù chính set lại có thể thay đổi

```
a = set(([1,2], [2,3])) # loi
a = set(((1,2), (2,3))) # {(1, 2), (2, 3)}
a.add("abc") # {(1, 2), "abc", (2, 3)}
```

Frozenset giống set, nhưng không thể bị thay đổi

```
b = frozenset(((1,2), (2,3))) # {(1, 2), (2, 3)}
b.add("abc") # lõi
```

Mi

Các phép toán trên set

```
a = set('abracadabra') # {'d', 'r', 'c', 'b', 'a'}
                    # {'z', 'c', 'm', 'l', 'a'}
b = set('alacazam')
# Phép Hiệu: thuộc a nhưng không thuộc b
                           # {'r', 'd', 'b'}
print(a - b)
# Phép Hợp: thuộc a hoặc b
# {'a', 'c', 'r', 'd', 'b', 'm', 'z', 'l'}
print(a | b)
# Phép Giao: thuộc cả a và b
print(a & b)
                     # {'a', 'c'}
# Phép Xor: thuộc hoặc a, hoặc b nhưng không phải cả 2
# {'r', 'd', 'b', 'm', 'z', 'l'}
print(a ^ b)
```

Các phương thức của set

- Một số phương thức thường hay sử dụng
  - add(e): thêm e vào tập hợp
  - clear(): xóa mọi phần tử trong tập hợp
  - copy(): tạo một bản sao của tập hợp
  - difference(x): tương đương với phép trừ đi x
  - difference_update(x): loại bỏ những phần tử trong x khỏi tập
  - discard(e): bô e khỏi tập
  - remove(e): bỏ e khỏi tập, báo lỗi nếu không tìm thấy e
  - union(x): tương đương với phép hợp với x
  - intersection(x): tương đương với phép giao với x

Các phương thức của set

- Một số phương thức thường hay sử dụng
  - isdisjoint(x): trả về True nếu tập không có phần chung nào với x
  - issubset(x): trả về True nếu tập là con của x, tương đương với phép so sánh <=x
  - issuperset(x): trả về True nếu x là tập con của tập, tương đương với phép so sánh >=x
  - pop(): lấy một phần tử ra khỏi tập (không biết trước)
  - symmetric_difference(x): tương đương với phép ^x

Phần 2

Dictionary (từ điển)

- Từ điển là một danh sách các từ (key) và định nghĩa của nó (value)
  - Yêu cầu các key không được trùng nhau, như vậy có thể xem từ điển như một loại set
- Từ điển có thể khai báo theo cú pháp của set

```
>>> dic = {1:'one', 2:'two', 3:'three'}
>>> print(dic[1])
'one'
>>> dic[4]='four'
>>> print(dic)
{1: 'one', 2: 'two', 3: 'three', 4: 'four'}
```


 Chú ý: chỉ những loại dữ liệu immutable (không thể thay đổi) mới có thể dùng làm key của từ điển

```
dic = { (1,2,3):"abc", 3.1415:"abc"}
dic = { [1,2,3]:"abc"} # loi
```

- Một số phép toán / phương thức thường dùng
  - len(d): trả về độ dài của từ điển (số cặp key-value)
  - del d[k]: xóa key k (và value tương ứng)
  - k in d: trả về True nếu có key k trong từ điển
  - k not in d: trả về True nếu không có key k trong từ điển
  - pop(k): trả về value tương ứng với k và xóa cặp này đi
  - popitem(): trả về (và xóa) một cặp (key, value) tùy ý

- Một số phép toán / phương thức thường dùng
  - get(k): lấy về value tương ứng với key k
    - Khác phép [] ở chỗ get trả về None nếu k không phải là key
  - update(w): ghép các nội dung từ từ điển w vào từ điển hiện tại (nếu key trùng thì lấy value từ w)
  - items(): trả về list các cặp (key, value)
  - keys(): trả về các key của từ điển
  - values(): trả về các value của từ điển
  - pop(k): trả về value tương ứng với k và xóa cặp này đi
  - popitem(): trả về (và xóa) một cặp (key, value) tùy ý

Dùng zip để ghép 2 list thành từ điển

```
>>> l1 = ["a","b","c"]
>>> l2 = [1,2,3]
>>> c = zip(l1, l2)
>>> for i in c:
... print(i)
...
('a', 1)
('b', 2)
('c', 3)
```


Phần 3

Module và Package

Module

- Một file mã nguồn trong python được xem là một module
  - Có phần mở rộng .py
  - Mọi hàm, biến, kiểu trong file là các thành phần của module
- Sử dụng module:
  - Khai báo import module đó: import <tên-module>
  - Có thể khai báo import cùng lúc nhiều module cách nhau bởi dấu phẩy
  - Nếu muốn sử dụng các hàm, biến trong module thì cần viết tường minh tên module đó
  - Hoặc có thể import riêng một hàm hoặc nhiều hàm, cú pháp: from <tên-module> import fuc1, fuc2,..., fucN

Package

Package = Thư mục các module (lưu trữ vật lý)

```
import numpy
A = array([1, 2, 3])  # loi
A = numpy.array([1, 2, 3]) # ok
import numpy as np
B = np.array([1, 2, 3]) # ok
from numpy import array
C = array([1, 2, 3]) # ok
```

- Module và Package giúp quản lý tốt hơn mã nguồn
- Gom, nhóm các hàm, biến, lớp xử lý cùng một chủ đề, giúp phân cấp và sử dụng dễ dàng hơn

Phần 4

Bài tập

Bài tập

- Tạo một tập hợp gồm các phần tử từ o đến 99, in chúng ra màn hình
- 2. Tạo một tập hợp gồm các số nguyên lẻ trong khoảng từ 1 đến 199, in chúng ra màn hình
- 3. Tạo một tập hợp gồm các số nhập vào từ bàn phím (nhập trên 1 dòng, cách nhau bởi ký tự trống), tìm và in ra số phần tử của tập, giá trị lớn nhất và nhỏ nhất trong tập
- 4. Cho D là từ điển định nghĩa cách đọc các chữ số ở tiếng Anh, hãy in ra các value của D theo thứ tự tăng dần

Bài tập

- 5. Nhập một từ điển D, hãy in ra các value khác nhau trong từ điển
- 6. Nhập một từ điển D có các value là các số nguyên, hãy in ra màn hình 3 giá trị value lớn nhất
- 7. Nhập một string S, hãy tạo từ điển D trong đó key là các chữ xuất hiện trong S còn value tương ứng là số lần xuất hiện các chữ đó trong S
  - Ví dụ: S = "dai học thuy lọi"
    D = { 'd':1, 'a':1, 'i':2, ' ':3, 'h':2, 'o':2, 'c':1, 't':1, 'u':1, 'y':1, 'l':1 }

Bài chữa

1. Tập từ 0 đến 99

```
num_set = set(range(0,100))
for n in num_set:
    print(n)
```

2. Tập các số lẻ từ 1 đến 199

```
num_set = set(i for i in range(0,200) if i%2==1)
print(num_set)
```

3. Tập nhập từ bàn phím

```
num_set = set(int(i) for i in input("Cac so: ").split())
print("SPT:", len(num_set))
print("Max:", max(num_set))
print("Min:", min(num_set))
```